

د گلوباليسم دوه متضاد مخونه او اړوند سياستونه

بشري ټولني د خپل پيدايښت څخه تر ننه پوري د خپلو عامو او د هغې متفاوتو اجزاو بيا د خپلو ځانگړو قوانينو مطابق وده کړې ده. يو له بله سره د انساني ټولني د مختلفو برخو پيوستون او يو بربل باندې د هغو دوه اړخيزه او څو اړخيزه اغيزې له ډيري پخوانه څرگندي او د ټولنيزو او سياسي علومو د څېړني موضوع گرځيدلي ده.

هر څومره چې د انسان پوهې، علم او تخنيک زيات پرمختگ کړی دی، په هماغه تناسب او اندازه د بشري ټولني مختلفي اجزاو او په دې لړ کې مستقل هيوادونه او ملتونه يوله بله سره نږدې شوی دی. د علم او تخنيک پرمختگ د ځمکې د مخ د مختلفو سيمو او برخو ترمنځ د اړيکو د ټينگولو امکانات زيات کړی، يو دبل د تجربو څخه گټه اخيستل يې آسانه کړی او د مختلفو اجزاو ترمنځ يې اړوندتوب هم غښتلی کړی دی. په اوسني روانه پېړۍ کې د بشري ټولني د مختلفو اجزاو، هيوادونو او ملتونو ترمنځ دوه اړخيزه او څو اړخيزه اړوندوالی تر ټولو پخوا زمانو زيات شوی دی. لکه څنگه چې ويل کېږي، دنيا به يوه کلی بدله شوې او بشري ټولني يو له بله سره داسې سرپيش شوې چې د يوه کلی او واحد په حيث د خپل تکامل پړاوونه وهی. نن داسې ملی او سيمه ايزې پېښې کمې دي چې هغه د نړۍ په کچه اغيزې ونه لري.

د نړۍ په همداسې يو له بله سره تړلو شرايطو کې د انساني ټولني د ودې د عامو قوانينو د اغيزې ساحه، مقياس او رول ورځ په ورځ زياتېږي او د ملی او کوچنيو ټولنو د ودې د ځانگړو قوانينو ډگر تر خپل تاثير لاندې راولي. ډيري هغه پروسې چې مخکې په ملی مقياس ليدل کېدې، اوس يې نړيوال خصلت غوره کړی دی. هغه د کار ټولنيز ویش چې پخوا عمداً په ملی او سيمه ايزه کچه تر سره کېده، اوس يې ځان ته نړيوال کرکټر نيولی دی. گلوباليزاسيون او د مارکيتونو او سرحدونو خلاصون او آزادي نه يوازې د علمی او تخنيکي لاسته راوړنو په نتيجه کې منځ ته راځي، بلکې دا متناسبو سياسي تدبيرونو او پريکړو ته هم اړتيا لري.

د گلوباليزاسيون په پروسه کې دا چانس رامنځته کېږي چې د نړۍ په گوټ، گوټ کې لوړه او غريبې له منځه ولاړه شي او د انسان وژونکو ساری ناروغيو مخه ونيول شي. د سرمايي او تجارتي په وړاندې د نړيوالو مارکيتونو د دروازو خلاصون او د هيوادونو د پولو آزادي د اقتصادي او سوداگريزو معاملو د پراختيا سبب کېږي. دا د ډيرو کسانو له پاره د کار او عايد د ترلاسه کولو شرايط برابرې چې په پایلو کې يې د ډيرو انسانانو د ژوند سطحه لوړېږي. د خدماتو د رسولو آسانتياوې او د نړيوالو سياليو په نتيجه کې د خدمتونو د بيو ټيټوالي هم خلکو ته د ژوند آسانتياوې برابرې. د بلې خوا بيا گلوباليسټي - کپيټاليسټي سيستم د پراخه او رښتيني دموکراسۍ او د ټولنيز عدالت په وړاندې مزاحمتونه ايجادوي. د آزادي ټولني او د بشريت ترمنځ د پراخه همکارۍ او پيوستون په مخه کې خنډ گرزي. له پخوا موجودې بېعدالتي زياتوې او د نويو بې عدالتيو د رامنځته کېدو له پاره شرايط برابرې.

د گلوباليسم د منفي اړخونو د له منځه وړلو او د هغو د تاثيراتو د مهارولو له پاره اړينه ده چې د هېواد په داخل، سيمه او نړۍ کې داسې سياست پرمخ بوتل شي، چې په کپيټاليسټي - گلوباليسټي شرايطو کې موجودو ټولنيزو ستونځو ته د ولسونو په گټه ځواب وموندلای شي. د سرمايه داری سيستم د اقتصادي فعاليتونو بنسټ چې د زياتې گټې په تر لاسه کولو باندې ولاړ دی، په يوه ځای او يوه لاس کې د ډېرې سرمايي د راټولولو او انبارولو سبب گرځي، خو د سرمايي تراکم او په يوه ځای راټوليدل نشي کولای چې تل د ولسونو د ژوند د سطحې لوړتيا او د ملت هوساينه له ځانه سره ولري.

د پيسو، سرمايي او سوداگريو پرمخ د نړيوالو بازارونو خلاصون ډير ځله د خلکو په زړونو او مغزونو کې داسې ناسم اميدونه او فکرونه راپيدا کوي چې دا به د اوږدې مودې له پاره د اقتصادي ودې ثبات ته خدمت وکړي. خو لکه څنگه مو چې يادونه وکړه، کپيټاليسټي توليد لوړو گټو د تر لاسه کولو له پاره دی، نو دې هدف ته د رسېدلو له پاره سرمايداران ډير ځله کارگران بيکاره کوي او په توليدی او خدماتی ځانگړو کې چې د جامعي له پاره اړيني خو د گټې سليزه يې کمه وي، د نويو سرمايو د اچولو څخه ډډه کوي. ددې په وړاندې داسې سياست او سياسي چوکاټونو ته اړتيا ده چې ملی سرمايه او وطنی شتمنی د ټولنيز او منطقي عادلانه ویش له لارې د محصولاتو او ارزشونو په رامنځته کولو کې د ملت د پرمختگ او د هېواد دخلکو د ژوند د سطحې د لوړولو له پاره وکارول شي.

گلوباليزاسيون نړۍ د واحد مارکيت په لور خوځوي. اقتصادي ځواک د هغو بانکونو، بيمو، موسسو او شرکتونو په لاس کې غونډېږي چې په گلوباله نړيواله کچه فعاليت لري. لوی بين المللی شرکتونه د خپلو گټو ستراتيژي د هېوادونو له پولو هاخوا تنظيموي. ډير ځله قانونی او هيوادنيو پريکړو ته پام او احترام نه کوي. د هېوادونو ملی دولتونه او حکومتونه که هر څومره لوی او قوي هم وي، د گلوبالو نړيوالو سرمايداری شرکتونو د فعاليتونو کنترول او څارنه نه شي کولای او د هغوی د بې قانونه عملونو مخنيوی ته يې زور نه رسي. له دې ځايه ددې اړتيا رامنځته کېږي چې د

هېوادونو ملي دولتونه يوله بله سره نږدې همکاري وکړي، تر څو وکولای شي د يو او بل په ګډه مرسته د ملي دولتونو رول او نفوذ غښتلی کړي.

نن د اروپايي اتحاديې غړو هېوادونو عملا همدا لاره نيولي ده او د همدې اتحاديې په پولو کې د ټولګټو ساتونکو سياستونو او فعاليتونو برياوې د همدې همکاريو او متقابلو مرستو په پایلو کې رامنځته کېږي او دا دنړۍ د نورو سيمو او سيمه ايزو دولتي همکاريو له پاره ښه مثال او سرمشق ګرځيدلای شي.

د اروپايي اتحاديې د غړو هېوادونو او نورو اروپايي دولتونو ترمنځ ورځ په ورځ د يووالي د ايجاد او ټينګښت لورته ميلان د ملي پولو له منځه وړل او د اروپا په کچه د واحدو سياسي، اقتصادي، اجتماعي او پوځي سياستونو ټاکل، د ټولنيز تکامل د عيني قوانينو مطابق د نړيوالي اقتصادي او سياسي ودې څخه را پيدا شوو ستونځو ته د ځواب د موندلو رښتيني لار ده. په نننيو شرايطو کې د پوځي، ټولنيزو، اقتصادي او سياسي ستونځو د حل له پاره په محدوده ملي ساحه کې د حل د لارو لټول، د منزوي او مجردو ملي ستراتيژيو جوړول او د سيمي او نړۍ اوضاع په پام کې نه نيول، غير علمي او غير عملي کار دی.

زموږ په هېواد کې داسې سياست او سياستوالو ته اړتيا ده چې وکولای شي د هېواد او منطقي د روانو ستونځو د حل له پاره د ملي، سيمه ايزو او نړيوالو فکتورونو د ژور او هراړخيز تحليل پر بنسټ د حل لارې ومومي او د ټاکلي ستراتيژي د پلي کولو له پاره په ملي او نړيواله سطحه اغيزمن ځواکونه وپيژني او په کار يې واچولای شي.

نن د انسانانو علم او حکمت له ټولو پخوانيو زمانو څخه ډير پرمختګ کړی. د تخنيکي پرمختيا د پروسې چټکتيا زياته شوه او د انسانانو دروند جسمي کار ورځ تر بلې زيات د ماشين په واسطه اجرا کېږي. د هغو ساري مرضونو مخه ونيول شوه چې پخوا به د بشریت د تباهي سبب ګرځيدل. خو د اوسني زماني د ځانګړو ستونځو څخه يوه داده چې علم او پوهه د پلورلو او پېرودلو په کاليو بدله شوې او يوازې د هغو کسانو لاس ورته رسې چې پيسې ولري او څرنگه چې په ډيرو هېوادونو کې د فقر او بډايي ترمنځ واټن ډير پېرې، شتمني د لږکيو په لاس کې لويږي او غريبي د ولسونو د پراخو ډيرکيو لمن نيسي، نو ځکه ډير کسان د علم او پوهې د (متاع) د اخيستلو توان نه لري او د ژوندانه له دې ستر نعمت محروم پاته کېږي. له دې کبله د داسې سياست د جوړولو او عملي کولو اړتيا ده چې د شتمنو او بيزولو ترمنځ فاصله ورکه او يا لږ تر لږه کمه کړي، د طبيعي منابعو د تخريب مخه ونيسي او علم، تخنيک او نورو عامه وسايلو ته د ملت د ټولو وګړو د لاس رسې مساوات تضمين کړای شي، نوی او ځوان نسل ته د علم او پوهې زده کړه د هغوی د ميندو او پلرونو د جيبونو او بانکي حسابونو د شتمنيو تابع ونه اوسي.

داحالت چې د شتمنو او ښاري قشرونو اولادونه د علم او مسلک د زده کولو امکانات لري او د اطرافي، خوارو او غريبو اولادونه له دې امکاناتو محروم او بېسواده پاته کېږي، بايد تغير وخورې. داسې سياست او سياسي حقوقي چوکاټونه بايد طرحه او عملي شي چې د هېواد د ټولو ولايتونو د اوسېدونکو له پاره د ښوونځيو او پوهنځيو د زده کړې امکانات برابر کړي. د کمپيوټر او بهرنيو ژبو د زده کړې کورسونه او د هر ډول علمي او فني روزلو مرکزونه بايد د هېواد د ټولو لويو او زمانو له پاره په مساويانه ډول برابر شي.

کله چې د ملتونو او دولتونو تر منځ پولي له منځه ځي، د انسانانو تګ او راتګ آسانه کېږي، ولسونه يوله بله سره ناستي ولاړي کوي، يو د بل د خوي، دودونو او کلتور څخه خپرېږي، تجارت پرمختګ کوي، د کار موندلو چانسونه زياتېږي او د ادبياتو مذاهباو کلتورونو پيژندګلوي، تبادلې او دوه اړخيزه زغم زياتېږي. خو دا بايد په نظر کې ولرو، په هره اندازه چې نړۍ يوله بله سره ډيره مېنلې، په همغه تناسب يې زيان هم زياتېږي. همداسې چې محلي او ملي ښې او مثبتې پېښې او پديدې په چټکۍ او پراخه پيمانه په ټوله نړۍ کې خپرېږي، همدا ډول مضرې او منفي پديدې او پېښې هم په چټکۍ سره په ټوله نړۍ کې خپلې اغيزې ښندي. دا عوامل په ملي سطحه کې د غښتلو دولتونو د شتون اړتيا رامنځته کوي. چيرته چې دولتونه ضعيف او په اداري فساد کې ډوب وي، هلته دانارشي، مافيايي ګروپونو، تروريسم او د داخلي او سيمه ايزو جګړو د راپيدا کېدو امکانات زيات وي، سياسي او مذهبي فاندمنتاليسم او راديکاليسم وده کوي، خصوصي وسله وال ګروپونه رامنځته کېږي، اتوييسم او فنانټيسم آسانه رواج موندلای شي، د دولت له چوکاټ او واک څخه بهر زورور قوماندانان د ملي شتمنيو د چور او د ملت د تر لاس لاندي کولو له پاره يوله بله سره سيالي او زور آزمایې کوي. د وسلو جوړولو صنعتګران او سوداګران د وسلو د توليد، قاچاق او تجارت له لارې لويې ګټې تر لاسه کولای شي او د کتلوي وژني او اتومي وسلو د خپرېدو او د خصوصي جګړه مارو قوماندانانو او تروريستانو لاسته د هغوی د ورتلو خطر زياتېږي. دا ټول يوله بله سره د ولسونو او ملتونو د سوله ايز ژوند په لار کې خنډونه راپورته کوي.

په پايله کې: په هېواد او سيمه کې داسې قوې دولتونو ته اړتيا ده چې د دموکراتيکو قوانينو او د همدې قوانينو د تعميل له پاره د غښتلو او مسلکي ارګانونو او کادرونو لرونکي وي. په سيمه ايزه کچه يوله بله سره همکاري او متقابلې مرستې وکړي او په هېواد او سيمه کې د نفاق او بدبينيو تخم له منځه يوړل شي. زموږ ولسونو ته دموکراسي او شخصي آزادي اړينه ده. د ملي اقتصاد وده بايد د ټولنيز عدالت له پر نسيونو سره همغږي ولري. د قومونو او ملتونو د عنعنو، هويت او کلتورونو احترام د ټولنيزې دوامدارې سولې د ټينګښت له بنسټيزو اصولو څخه دی او همدا بايد د دولتي او غير دولتي موسسو، شرکتونو او ارګانونو په سياست کې غوره رول ولوبوي.